

Memòria dels Actes a ELNA

REMEMBRANÇA DE LA MASSACRE (1285)

ACTE D'HOMENATGE A LA PLATJA D'ARGELERS (1939)

I VISITA AL CASTELL DE VALMÍ

diumenge 15 de maig del 2011

El grup de l'IPECC a les escales del castell de Valmí

**INSTITUT DE PROJECCIÓ EXTERIOR DE LA CULTURA
CATALANA - IPECC**

Hotel d'Entitats. Providència, 42. 08024 BARCELONA (Països Catalans)
Tel: 93 213 76 48 // e-mail: ipecc@ipecc.cat // Web: www.ipecc.cat

Assistents a la Missa

Mn. Andreu Oriol

Discursos als jardins exteriors de l'àbsis

MEMÒRIA ACTES A ELNA

Diumenge 15 de maig del 2011

A les 7h15 del diumenge, surt de Barcelona un autocar de l'IPECC amb 20 persones (dues pugen a Montcada) per anar per segon cop a Elna.

Després d'una petita parada a l'Àrea de l'Empordà, arribem a Elna a les 10h30 i ens espera Daniela Grau, que guia l'autocar fins la catedral.

A les 11h es fa la missa en català oficiada per Mn Andreu Oriol, excepte el sermó que ho fa tot en francès.[La Daniela li ha dit que l'any vinent li farà ella la traducció].

S'acaba la missa amb el cant del Virolai per part de tots els assistents.

Després s'ha fet una foto de grup davant la porta de la catedral. A continuació s'ha anat a l'exterior de l'absis on hi ha una placa que commemora la massacre feta pels francesos dels catalans refugiats dins la catedral el 1285.

El CAOC ha fet una ofrena floral, malgrat que bufava una forta tramontana. Allí s'havien d'agafar fort les banderes i el ram de flors sino volaven.

A continuació fa un discurs el regidor de l'Ajuntament d'Elna, Terenci Vera Grau. Després un altre Enric Garriga Trullols i per acabar un de molt vibrant de Daniela Grau.

El cant dels Segadors ha estat la cloenda d'aquest acte patriòtic.

A continuació hem anat a dinar al restaurant CARA SOL. A la taula erem 30 persones (22 de part de l'IPECC). Hi havia bon ambient i bon rotllo. A *sotto voce* corria la brama de cremar els que parlessin en francès. La candidata era l'Assumpció, però no prosperà l'idea. Fou indultada aquest cop.

La Daniela concedeix mitja hora als que volen veure el claustre fora de programa.

Després tots plegats anem cap al Castell de Valmí. Primer visitem l'Exposició que ha muntat l'Associació LA RETIRADA amb fotos del 1939. Ens rep Rosa Gotet presidenta de FFREE, la regidora Jaumeta Payrot i Pere d'Argelers (Pere Fuentes). Aquest darrer és el que ens ho explica tot.

Acabada la visita, entrem als jardins, presidits per la imponent mansió del Castell de Valmí amb dues grans i majestuoses escalinates. Anem cap a una primera placa dedicada al poeta rossellonès Joan Amade i Enric Garriga Trullols llegeix un discurs en el que recorda haver assistit a la inauguració el 31 de maig del 1971, segons idea del promotor Esteve Albert, que un any abans n'inaugurà una altra dedicada al poeta

Josep Carner i que també veiem. Després ens fem fotografies del grup a les escalinates.

Acabada la visita anem cap a la platja d'Argelers al monument que només cita els republicans espanyols. Hi posem una placa simulada de paper. Fem l'ofrena floral i fotografies.

Després anem cap el petit cementiri dels morts al Camp d'Argelers i en el monument hi han escrits, en les tres cares, tres llistes de morts en les quals llegim noms catalans.

En un lateral també hi posem la nostra placa simulada de paper, en català.

Ens acomiadem dels nostres companys i iniciem el retorn a Barcelona tot fent una parada a l'Àrea de l'Empordà. Arribem a Barcelona a les 21h30.

Ha valgut la pena.

ENRIC GARRIGA TRULLOLS
President de l'IPECC

*Als jardins del Castell de Valmi
davant la placa al poeta Joan Amade*

ASSISTENTS DE L'ÍPECC

ENRIC GARRIGA TRULLOLS, de Barcelona
NÚRIA BAYÓ MAÑOSA, de Barcelona
MERCÈ PARDO, de Barcelona
ALBERT FERRIS, de Barcelona
JOAN-PAU BATLLE, de Banyuls
CARLES AYERBE, de Barcelona
MARIA ESPERANÇA GÜELL, de Barcelona
SALVADOR GALO BARDES, de Begues
PILAR SIMON CODINA, de Begues
ANNA MASÓ, de Barcelona
ESTEVE RECASENS FREIXA, de Montcada
EULÀLIA RELAT ROCA, de Montcada
ROSER GARRIGA TRULLOLS, de l'Hospitalet
MONTSERRAT GARRIGA TRULLOLS, de Barcelona
MERCÈ BAÑERES PLANA, de l'Hospitalet
MARIA FIGUERAS RANELL, de l'Hospitalet
TERESA DEL RINCON PEREZ, de l'Hospitalet
ROSA SANS CARDONA, de Barcelona
MARIA JESÚS MUÑOZ, de Barcelona
JOSEP PUIG TORRES, de Barcelona
ASSUMPCIÓ AMAT ALFONSO, de Barcelona
MANEL NAVARRO (xofer)

A la platja d'Argelers

ASSISTENTS DE CATALUNYA DEL NORD

JAUMETA PAYROT, regidora de l'Ajuntament d'Argelers

ROSSI GOTET, presidenta FFREE

PERE FUENTES, Ajuntament d'Argelers

Mn ANDREU ORIOL, capellà de la missa

TERENCI VERA, regidor

JORDI VERA

DANIELA GRAU

CARLES MORWAY

IDALI VERA ROMEU

LUCILA GRAU

NICOLA GRAU

CEBRIONA DETUYAT

FRANCÉS GUIRAUD

JERONI SICART GRAU

LAURIANA QUINTÀ

MIQUEL MAYOL

JOAN LLUÍS MAS

JOAN LLUÍS PRAT

AGUSTÍ OMS

PERE GURGUI

GUILLEM GURGUI

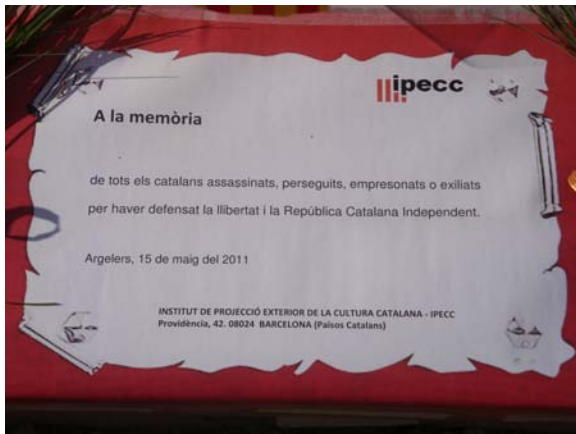
JOAN IGLESIS

CARMEN IGLESIS

RINA GENSANA

GILBERT FABRE

MIMI ALBRIC

Placa de l'IPECC

Davant del monument de la platja d'Argelers

DISCURS D'ENRIC GARRIGA
Als jardins del claustre de la catedral
15 de maig del 2011

Senyor Conseller Municipal d'Elna
Senyora Daniela Grau i família
Amics tots de Catalunya

Gràcies a l'interès i la col·laboració de Daniela Grau, novament ens retrobem en aquest lloc per fer remembrança de la tràgica massacre del 1285 executada pel rei de França i les seves tropes en el curs de la Croada contra Catalunya.

La nostra història està farcida de monumentals ultratges, repressions, humiliacions perpetrades tant per França com per Castella. Hem patit, sofert i hem estat represaliats sempre que hem intentat aixecar el cap i demanat dignitat i llibertat. No ens pertoca. La condició natural dels catalans és ser esclaus. Portem ja 296 anys de patiments, de crueltats de tot ordre. (A Catalunya del Nord molt més).

El procés de recuperació s'obrí a la Renaixença, però no hem arribat a la llibertat nacional perquè la guardia civil, l'exèrcit, els tancs i els gendarmes ens ho privaven abans i ara ens ho priven les constitucions i les fronteres estatals.

Només em referiré al fet que a Barcelona, el 10 de juliol del 2010, es fa una manifestació per la independència amb 1.200.000 participants. Tota aquesta força popular es perd quatre mesos més tard, el 28 de novembre del 2010, en les eleccions autonòmiques. L'aplanadora aixafa totes les esperances. La divisió en partits ocasiona que només 200.000 voten independentisme. S'ha perdut un milió de vots i només surten quatre diputats, quan haurien pogut sortir 24 si hi hagués hagut unitat independentista o majoria absoluta al Parlament si haguessin votat els mateixos de la manifestació i els que no hi van anar a Barcelona.

Ara ens neguen els diners promesos, no accepten que contractem nous mestres, paven les infraestructures previstes, alenteixen les obres de manteniment ferroviari i ens obliguen a retallar despeses, malgrat que el major dèficit és culpa del govern de l'estat espanyol, que l'ha generat.

Les Corts rebutgen la petició catalana perquè l'estat compleixi els seus compromisos i no accepten negociar. Hem d'acceptar un cop més la seva sacrosanta decisió d'enfonsar i humiliar Catalunya.

A cap dels nostres polítics se li acut d'exhibir la nostra amenaça de proclamar la independència ara mateix al Parlament i de fer un referèndum de ratificació popular per sortir d'Espanya. No. Un cop més, cap cot i entomar les bufetades. Quantes n'hem de rebre encara per decidir-nos a proclamar la independència?

Quan arribarà el moment de dir prou? Catalunya ha de ser lliure com més aviat millor. Després el procés continuarà per les Illes Balears, València o Catalunya del Nord, ajudats per l'exemple del Principat i per la força nova de la llibertat que tindrà Catalunya sobirana.

Desitjo que aquest moment arribi ben aviat. Però sigui quan sigui, el que és ben evident és que el poble català ja ha posat en marxa un procés d'alliberament, al marge dels polítics i per més entrebancs que ens hi posin això no ho parará ningú.

Amb aquesta esperança crido

Visca Catalunya lliure i soberana amb estat propi.

Enric Garriga Trullols

DISCURS D'ENRIC GARRIGA TRULLOLS
Al Camp d'Argelers
15 de maig del 2011

Amics,

Amb aquesta placa provisional d'homenatge als catalans exilitas i concentrats en aquest camp, en condicions molt dures, volem recordar uns fets que són inacceptables des del dret dels homes a l'autodeterminació, com demana Catalunya. Però també és inacceptable el tracte inhumà dispensat per una França que es titula defensora dels drets humans.

Fem un homenatge a tots els nostres màrtirs i lluitadors que foren derrotats per les armes. Ja en queden pocs supervivents, però el seu sacrifici no fou inútil perquè les noves generacions han recollit la seva flama i el moviment per l'alliberament nacional de Catalunya avança inexorablement malgrat els polítics espanyols i els catalans.

Visca la República Catalana Independent.

Visca l'Estat Català.

Enric Garriga Trullols

DISCURS D'ENRIC GARRIGA TRULLOLS
AL CASTELL DE VALMÍ
15 de maig del 2011

Senyora Jaumeta Payrot, Regidora de Cultura de l'Ajuntament d'Argelers
Senyora Daniela Grau
Amics catalans

Des del meu punt de vista personal ser avui present al castell de Valmí, em recorda temps força reculats en la memòria, que enllacen derrota, camps de concentració, exili i vora 40 anys de dictadura franquista amb anades a Perpinyà per viure catalanitat, per veure banderes catalanes, per comprar llibres catalans i per parlar de llibertat amb el pare de la Daniela, a Eina.

Fa 41 anys (el 18 d'octubre del 1970) vaig ser present a Valmí i vaig conèixer personalment al polifacètic Esteve Albert, un home genial i extraordinari que tenia idees sorprenents i que les posava en pràctica, sense recursos propis, ja que sabia captar complicitats.

Aquell dia de fa 41 anys aquests jardins de Valmí bullien de gent al redós de la batuta d'Esteve Albert per fer un homenatge al poeta Josep Carner, al qual homenatge vingué la seva vídua. La idea era d'Esteve Albert, el guió també, l'actor també era ell, la música la portava ell i les paraules també.

Canten els grups musicals Pirene, Coral de Roses i Orfeó Canigó.

Els jardins eren cedits i el sol esplendorós lluia a gratis.

Heu de pensar que en el 1970 encara hi havia el dictador i en les fronteres inspeccionaven fins i tot que no portessis llibres catalans. Jo havia llegit una minúscula nota amagada a LA VANGUARDIA que anunciava l'acte i per tant no m'ho volia perdre. Tots els actes catalanistes es feien fora de les fronteres estatals espanyoles i subjectes a possibles represàlies quan tornaves. No fou aquest cas.

Esteve Albert era un home constant i repetí aquí amb un acte similar, un any després, el 31 de maig del 1971, però aquest cop l'homenatjat fou el poeta nord-català Joan Amade i també hi vaig ser. Entre els assistents Heribert Barrera i Joan Alavedra. Es llegeix un missatge enviat per Josep Maria Batista i Roca.

Des d'aleshores no hi havia tornat mai més a Valmí. Però sí que ho vaig intentar l'any passat el matí del dissabte 6 de novembre del 2010 en ocasió del Correllengua que es feia a la tarda. Però, ailàs, les portes eren tancades. No era dia de visita.

Avui les portes s'han obert i agraeixo en nom propi i en nom de l'IPECC la gentilesa de l'Ajuntament i la del Castell de Valmí i la del Centre de la Retirada per la seva col·laboració en aquest homenatge de l'IPECC a tots els catalans que lluitaren per la llibertat i per Catalunya.

A continuació anirem al lloc on hi hagué el camp de concentració d'Argelers.

Com a catalans hem de recordar que en la guerra civil, en la derrota i en l'exili, Catalunya s'hi havia jugat la seva llibertat nacional. No és un afer simplement espanyol. No es pot amagar que Catalunya lluitava contra el franquisme feixista per salvar la seva independència i la seva llengua i cultura.

Per tant farem un acte senzill i premonitori del projecte de col·locació d'una placa de record en un futur pròxim. Avui l'acte només serà una prefiguració en paper, però tenim el desig que un dia en posarem una de metàl·lica perenne amb la col·laboració de totes les entitats interessades.

Gràcies novament.

Visca Catalunya lliure

Enric Garriga Trullols

*A la platja d'Argelers
Monument de record*

